

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
státní příslušnost Ruská Federace
bytem X
zastoupený JUDr. Irenou Strakovou
advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2025, č. j. MV-26212-6/SO-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2025, č. j. MV-26212-6/SO-2025. Napadeným rozhodnutím žalovaná rozhodla o odvolání žalobce podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tak, že potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 10. 12. 2024, č. j. OAM-16553-18/DP-2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

České republiky (dále jen „ČR“) za účelem studia podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. a), s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu účastníka řízení na území.

II. Žalobní body

2. Žalobce podal dne 1. 6. 2023 žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze (dále též „PEF ČZU“), bakalářský studijní program Ekonomika a management, 1. ročník. Ze studijní historie žalobce od roku 2019 vyplývá, že od 4. 9. 2019 do 31. 5. 2022 byl studentem ČZU studijní bakalářský program Provoz a ekonomika a následně od 26. 9. 2022 dosud studentem ČZU, bakalářský studijní program Ekonomika a management, 2 ročník. Žalovaná zhodnotila dosavadní průběh studia s ohledem na dosud neukončený žádný z bakalářských studijních programů, jako závažnou překážku dalšího pobytu žalobce na území a jeho žádosti ze dne 1. 6. 2023 nevyhověl.
3. Žalobci bylo v roce 2018 při jeho delším pobytu v domovském státě diagnostikováno závažné onemocnění, jehož progres nastal až při jeho dalším pobytu na území České republiky (dále jen „ČR“) v roce 2020. Do doby stanovení přesné diagnózy procházel žalobce různými fázemi a projevy nemoci, které v počátku nebylo možné s určitostí rozpoznat. Žalobce má ztíženou hybnost, kulhá a jeho reakce jsou zpomalené. Nicméně onemocnění a správně stanovená léčba nemá dopad na jeho inteligenci a schopnost studium dokončit, o čemž předložený průběh studia vypovídá. Bohužel taxativně stanovené podmínky studia v souvislosti s léčbou mají za následek stav věci, který žalovaná vyhodnotila jako závažnou překážku jeho dalšího pobytu na území.
4. Žalobce požádal o přiznání odkladného účinku žalobě, když se na území ČR nedopustil žádného trestného činu ani přestupku, po celou dobu svého pobytu plnil účel studium. Nepřiznáním odkladného účinku by žalobci vznikla nepoměrně větší újma než v tomto konkrétním případě hrozí veřejnému zájmu. V této souvislosti doložil lékařskou zprávu ze dne 3. 4. 2025 vystavenou ošetřující lékařkou Neurologické kliniky 2. LF UK a FN Motol, Centrum pro demyelinizační onemocnění, která popisuje celkový zdravotní stav žalobce, uvádí podrobný popis účasti žalobce na klinické studii a blíže tuto léčbu popisuje a v závěru uvádí i rizika ukončení této léčby, která dosud není standardně dostupná. Zdravotní stav žalobce je velmi závažný a účast na lékařské studii pro něj znamená v případě úspěchu možnost vést plnohodnotný život.
5. Dne 28. 4. 2025 žalobce žalobu doplnil. Žalobce nesouhlasil s posouzením žalované, že v jeho dalším pobytu na území ČR lze shledávat naplnění závažné překážky, nesouhlasil s tím, že nenaplňoval během svého pobytu na území účel, pro který mu byl pobyt povolen.
6. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2021, č. j. 2 Azs 325/2020-33, se hovoří o prokázání zjevné pasivity cizince při plnění, resp. naplňování účelu pobytu. Znakem takové pasivity může být právě časté střídání studijních oborů či studium vyžadující jen malou časovou a intelektuální investici cizince, které se bude projevovat opakovaným neplněním studijních povinností, které ve svém výsledku vyústí i ve vícečetné opakování téhož ročníku téže školy nebo opakovaným nástupem na jinou školu. V každém konkrétním případě pak musí být individuálně posouzeno, zda opatřené podklady

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

dostatečně a bez důvodných pochybností takovou zjevnou pasivitu cizince ve vztahu k naplňování účelu pobytu studia prokazují a zda dané studijní jednání cizince (ať již ve formě konání či opomenutí ve vztahu k jeho studijním aktivitám) je svou povahou a individuálními okolnostmi natolik závažné, že je lze považovat za jinou závažnou překážku pobytu cizince na území. Jinak řečeno, zda studijní aktivita, resp. neaktivita cizince v rámci předchozího pobytu dosahovala takové intenzity, ze které lze usuzovat, že cizinec zjevně a bez závažných důvodů, které by mohly jeho jednání v individuálním případě ospravedlňovat, nesměruje k cíli, který na počátku svého studijního pobytu jím dokládanými dokumenty deklaroval.

7. Žalobce považuje napadené rozhodnutí žalované za nepřezkoumatelné, neboť vychází z nedostatečně zjištěného stavu věci, respektive nesprávně rekapituluje dosavadní žalobcův pobyt na území. Žalobce v odvolání zrekapituloval svůj celkový pobyt na území a konkrétně uvedl, že žádosti o prodloužení pobytového oprávnění za účelem jiné/ostatní vyhověno nebylo s nabytím právní moci dne 20. 12. 2016. V době správního řízení o této žádosti (dne 15. 11. 2016) podal žadatel, osobně, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia – změnu účelu pobytu, podle ust. § 45 zákona o pobytu cizinců. V průběhu tohoto správního řízení dne 11. 4. 2017 bylo žadateli vydáno rozhodnutí o uložení správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců z důvodu neoprávněného pobytu žadatele na území ČR. Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení odvolání, které bylo zrušeno a vráceno správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Následně bylo účastníku řízení vydáno dne 29. 12. 2017 rozhodnutí o povinnosti opustit území ČR nejpozději do 60ti dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Dne 15. 1. 2018 byl účastníku řízení vystaven výjezdní příkaz s platností do 10. 3. 2018, žadatel dne 8. 3. 2018 opustil území členských států EU. Žadateli bylo v žádosti podané dne 15. 11. 2016 vyhověno až v roce 2019 při jeho pobytu v domovském státě, s nástupem ke studiu ČZU, Provozně technické fakulty, studijní obor Ekonomika a management, dne 4. 9. 2019. Od tohoto data až doposud je účastník řízení studentem této vysoké školy ČZU, stejné fakulty a studijního oboru. Aktuálně bylo do žádosti doloženo potvrzení o studiu ze dne 20. 8. 2024, které potvrzuje studium 2. ročníku v akademickém roce 2024/2025.
8. Žalovaná nevzala skutečnost, že žalobce na území ČR, potažmo států EU, nepobýval v období od 8. 3. 2018 do září 2019. V tomto období žalovaná posuzovala žádost o vydání povolení k pobytu za účelem studia na Provozně ekonomické fakultě ČZU v bakalářském studijním programu Podnikání a administrativa, které bylo vyhověno, nicméně fakticky se žalobce studia neúčastnil, neboť zde nepobýval, studentem byl veden ve studijním systému pouze formálně. Poté co mu bylo vyhověno, přicestoval koncem roku 2019 na území a právě z důvodu objektivní nemožnosti naplňovat v uplynulém období účel pobytu, nastoupil do bakalářského studijního programu Ekonomika a management na PEF ČZU, tedy od tohoto nástupu lze ve smyslu všech žalovanou citovaných rozsudků Nejvyššího správního soudu a krajských soudů posuzovat dostatečný pokrok ve studiu, kroky, které žalobce činil k jeho úspěšnému zakončení a naplnění deklarovaného účelu pobytu. Žalobce namítá, že od nástupu ke studiu bakalářského studijního programu Ekonomika a management na PEF ČZU v roce 2020, až do roku 2023, kdy byl studentem 3. ročníku, učinil dne 1. 6. 2023 podání žádosti o prodloužení pobytového oprávnění. Žalobce předložil přehled o výsledku studia, ze kterého vyplynulo, že nesplnil pouze jediný předmět Statistika. Nesplnění podmínek, byť jednoho z předmětů, mělo za následek jeho ukončení studia na vlastní žádost a zapsání se do 1. ročníku bakalářského studijního programu Ekonomika a management na PEF ČZU, tedy stejného programu, a to za účelem úspěšného ukončení bakalářského studia. Předmět statistika byl žalobcem splněn a nyní již pouze dokončuje bakalářskou práci a

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

připravuje se na její obhajobu. Žalobce namítá, že od svého opakovaného příjezdu, v roce 2019, je studentem pouze bakalářského studijního programu Ekonomika a management na PEF ČZU, kdy již je aktuálně v jeho konečné fázi. Žalobce namítá, že pokud jsou poměřovány jeho úspěchy ve studiu z pohledu nesplnění jednoho předmětu a toto má za následek neplnění účelu pobytu po celou dobu, respektive konstatování, že nečiní dostatečný pokrok ve studiu, shledává toto posouzení za zcela zjevně neobjektivní. Žalovaná jednoznačně vycházela pouze ze skutečností v neprospěch žalobce.

9. Námitka žalobce směřující k jeho zdravotnímu stavu byla uvedena z důvodu objektivní při posuzování stavu věci a také z důvodu dalších subjektivních obtíží, se kterými se žalobce potýká. Za tímto účelem byla předložena aktuální lékařská zpráva, kde je žalobcův stav a léčba v rámci klinické studie popsána. K tomuto tedy směřovalo žalobcovo tvrzení, že jeho onemocnění nemá na schopnost studium úspěšně ukončit vliv, nicméně vliv této nemoci se odráží v motorických schopnostech a dalších pohybových aktivitách. Žalobce byl v závěrečném ročníku bakalářského studijního programu, který úspěšně nedokončil. Jak ale z dokladů doložených vyplývá, v rámci svého studia nebyl zjevně pasivní. V rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2024, č. j. 19 A 35/2024-52, či v rozsudku ze dne 21. 11. 2023, č. j. 13 A 35/2023-39, byl vyjádřen názor, že v obecné rovině platí, že nedostatečný pokrok ve studiu ve smyslu směrnice č. 2016/801/EU, o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, středoškolského vzdělávání a činnosti au-pair (dále též „směrnice č. 2016/801/EU“), může naplňovat pojem jiná závažná překážka podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Současně však soud v daném rozsudku konstatoval: *„Z takto zjištěného skutkového stavu nevyplývá závěr správních orgánů, že účastník považuje studium za samoúčelnou aktivitu, ani že by studium naplňoval toliko formálně, či že jeho neaktivita dosahovala takové intenzity, ze které lze dovodit, že účastník zjevně nesměřuje k deklarovanému cíli, ani že ke studiu nemá dostatečné studijní předpoklady, když se mu v podstatě dosud nepodařilo složit toliko jednu zkoušku, a to na lékařské fakultě, tedy škole, která není obecně známá svou nízkou náročností, spíše naopak. Ve srovnání s případy, na které poukazovaly správní orgány, jde u žalobce o zcela odlišnou situaci, okolnosti tohoto případu nejsou natolik jednoznačné, aby bylo možné pouze na základě skutečnosti, že žalobce se pokouší studovat třetí vysokou školu, uzavřít, že v případě žalobce jde o jinou závažnou překážku pobytu na území.“* Stejně tak Krajský soud v Plzni ve svém rozsudku ze dne 26. 3. 2024, č. j. 57 A 42/2023-88, vyjádřil v obecné rovině souhlas s úvahou, že nedostatečný pokrok ve studiu ve smyslu směrnice č. 2016/801/EU může naplňovat pojem jiná závažná překážka podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, i on však zdůraznil nutnost individuálního posouzení.
10. Při jednání soudu zástupkyně žalobce zdůraznila, že žalobci aktuálně zbývá obhájit bakalářskou práci a složit státnice, k cíli dostudování tak jednoznačně směřuje.

III. Vyjádření žalované

11. Žalovaná ve svém vyjádření plně odkázala na odůvodnění napadených rozhodnutí, kde se podrobně vyjádřila k celé věci a přezkoumatelným způsobem uvedla důvody, pro které bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

IV. Obsah správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

12. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
13. Účastník vstoupil na území na základě víza k pobytu nad 90 dnů za účelem neakreditovaného studia v jazykové agentuře Student – Cz, s. r. o., s platností od 7. 9. 2011 do 1. 3. 2012, za tímž účelem mu bylo následně vydáno i povolení k dlouhodobému pobytu. Poté požádal o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu, a to za účelem studia podle § 42d zákona o pobytu cizinců, které bylo vydáno s platností do 30. 9. 2013, konkrétně za účelem studia v akreditovaném bakalářském studijním oboru Veřejná správa a regionální rozvoj na PEF ČZU, a které mu bylo prodlouženo do 30. 9. 2014. Dne 29. 9. 2014 požádal o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ostatní/jiné, tj. vzdělávání, které není studiem podle § 64 zákona o pobytu cizinců, a to účasti v kurzu Management, organizovaného International Prague University, které bylo vydáno s platností do 1. 10. 2015, avšak poté již nebylo prodlouženo. Rozhodnutím ze dne 26. 11. 2016 byla zamítnuta žádost o prodloužení platnosti povolení, neboť se nepodařilo zjistit, zda účastník skutečně studuje na International Prague University, jak výuka probíhá a jak je časově náročná a zda vůbec vyžaduje přítomnost účastníka na území.
14. Dne 15. 11. 2016 účastník řízení požádal o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, konkrétně prezenčního bakalářského studijního programu Hospodářská politika a správa, obor Podnikání a administrativa, na PEF ČZU, které bylo vydáno s platností od 10. 12. 2019 do 3. 9. 2020 a následně třikrát prodlouženo. Jako doklad o účelu pobytu předložil potvrzení o studiu ze dne 9. 9. 2016, na dobu studia od 7. 7. 2016 do 25. 2. 2019. V průběhu řízení o žádosti doložil dále potvrzení o studiu prezenčního bakalářského studijního programu Provoz a ekonomika, obor Provoz a ekonomika, na PEF ČZU, ze dne 4. 9. 2019, na dobu studia od 4. 9. 2019 do 30. 9. 2020. Toto povolení k dlouhodobému pobytu bylo poprvé prodlouženo na základě potvrzení o studiu prezenční formy akreditovaného bakalářského studijního programu Provoz a ekonomika na PEF ČZU ze dne 7. 9. 2020, na dobu od 7. 9. 2020 do 30. 9. 2021. Podruhé bylo prodlouženo na základě potvrzení o studiu prezenční formy akreditovaného bakalářského studijního programu Provoz a ekonomika na PEF ČZU ze dne 17. 9. 2021, na dobu od 1. 10. 2021 do 31. 5. 2022. Potřetí bylo prodlouženo na základě potvrzení o studiu prezenční formy akreditovaného bakalářského studijního programu Ekonomika a management na PEF ČZU ze dne 22. 9. 2022, na dobu od 26. 9. 2022 do 31. 5. 2023.
15. Dne 1. 6. 2023 podal u správního orgánu I. stupně podle § 44a odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za stejným účelem. Jako doklad potvrzující účel pobytu na území podle § 44a odst. 6 s odkazem na § 31 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců předložil potvrzení o studiu ze dne 11. 7. 2023, vystavené PEF ČZU, z něhož vyplývá, že v akademickém roce 2023/2024, tj. od 11. 7. 2023 do 30. 9. 2024, je studentem 1. ročníku bakalářského prezenčního studia ve studijním oboru „E a M“.
16. Vzhledem k dosavadní pobytové historii účastníka na území, za účelem objasnění, zda činí dostatečný pokrok ve studiu na PEF ČZU a z důvodu zjištění aktuálního skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, se správní orgán I. stupně obrátil s žádostí o poskytnutí informací týkajících se účastníka řízení na PEF ČZU.
17. Dne 14. 3. 2024 a poté dne 20. 3. 2024 správní orgán I. stupně obdržel sdělení PEF ČZU, v němž bylo uvedeno, že minimálně do konce září 2024 je účastník studentem 1. ročníku

bakalářského studijního programu Ekonomika a management a je zapsán do matriky studentů.

18. Z přehledu studií účastníka řízení na PEF ČZU vyplynulo, že účastník řízení v době od 11. 7. 2012 do 1. 12. 2014 studoval bakalářský program Veřejná správa a regionální rozvoj, toto studium mu bylo ukončeno pro neplnění požadavků ve 2. ročníku, kdy získal 47 ze 120 kreditů.
19. V době od 7. 7. 2016 do 25. 2. 2019 studoval bakalářský program Podnikání a administrativa, studium mu bylo opět ukončeno pro neplnění požadavků ve 2. ročníku, neboť splnil 64 ze 120 kreditů.
20. Od 4. 9. 2019 do 11. 7. 2023 byl studentem bakalářského studijního programu Ekonomika a management, tohoto studia však sám zanechal ve 3. ročníku, kde splnil 156 ze 180 kreditů.
21. Od 11. 7. 2023 až dosud studuje opět v bakalářském studijním programu Ekonomika a management.
22. Podle lustrace v CIS ze dne 1. 6. 2023 je zřejmé, že žalobce přiletěl do ČR 24. 8. 2018 a odletěl dne 15. 9. 2018, následně přiletěl dne 9. 6. 2019, odletěl dne 13. 6. 2019, pak přiletěl dne 29. 9. 2019 a odletěl dne 12. 12. 2019, přiletěl opět 18. 12. 2019.
23. Správní orgán I. stupně vyzval účastníka k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ve lhůtě do 7 dnů ode dne doručení výzvy.
24. Dne 26. 7. 2024 se účastník řízení dostavil na pracoviště správního orgánu I. stupně, seznámil se s podklady pro vydání rozhodnutí a uvedl, že se k podkladům chce vyjádřit. Správní orgán stanovil lhůtu 10 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo účastníkovi řízení doručeno dne 9. 8. 2024.
25. Dne 26. 8. 2024 bylo správnímu orgánu doručeno odvolání proti tomuto usnesení, bylo předloženo potvrzení o studiu účastníka řízení ve 2. ročníku studia na PEF ČZU v akademickém roce 2024/2025 ze dne 20. 8. 2024, přehled o výsledku studia účastníka řízení na PEF ČZU za období od zimního semestru 2019/2020 do letního semestru 2022/2023, přehled o výsledku studia účastníka řízení na PEF ČZU za období od zimního semestru 2023/2024 do zimního semestru 2024/2025, dále lékařské zprávy týkající se zdravotního stavu účastníka řízení, vystavené dne 6. 1. 2024 (FN v Motole, I. ortopedická klinika, Traumatologická ambulance urgentní příjem), dne 16. 11. 2023 (FN v Motole, Neurologická klinika), dne 24. 8. 2020 (FN v Motole, Neurologická klinika), dne 31. 7. 2020 (FN v Motole, Neurologická klinika, Propouštěcí zpráva po hospitalizaci od 30. do 31. 7. 2020), dne 27. 7. 2020 (FN v Motole, Neurologická klinika), dne 20. 7. 2020 (Poliklinika AGEL, Neurologická ambulance I.) a dále Informace o studii a dokument Informovaný souhlas ve věci randomizované, dvojité zaslepené studie fáze 3 hodnotící účinnost a bezpečnost přípravku u pacientů s relabujícími formami roztroušené sklerózy. Vzhledem k tomu, že odvolání proti tomuto usnesení nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek, pokračoval správní orgán I. stupně v řízení.
26. Dne 23. 9. 2024 účastník dodal do žádosti aktuální potvrzení o zůstatku na účtu, smlouvu o komplexním zdravotním pojištění, smlouvu o ubytování včetně dodatku a potvrzení o studiu v 2. ročníku bakalářského studia na PEF ČZU ve studijním programu E a M, vystavené dne 26. 8. 2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

27. Správní orgán I. stupně dne 10. 12. 2024 vydal rozhodnutí o zamítnutí žádosti, v němž uvedl, že v řízení o žádosti byl zjištěn důvod pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. a) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) větu druhou zákona o pobytu cizinců, neboť je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně předně shrnul pobytovou a studijní historii účastníka řízení na území a dále obsah komunikace s PEF ČZU. Dále konstatoval, že z dikce zákona o pobytu cizinců vyplývá, že cizinec je po dobu povoleného pobytu na území povinen plnit deklarovaný účel pobytu. Smyslem zákona rozhodně není, aby cizinci bylo povolení k dlouhodobému pobytu opakovaně prodloužováno, pokud nečiní ve studiu dostatečný pokrok, nesměruje k jeho zdárnému ukončení, tj. řádně tento účel pobytu neplní, přesněji „nenaplnuje“ účel pobytu. Plnit účel pobytu studium znamená být studentem, tedy nejen být řádně zapsán ke studiu, ale také stále studovat s předem stanoveným cílem a snahou úspěšně školu absolvovat. V případě, že cizinec neplní (nenaplnuje) účel, tedy nestuduje tak, aby vzdělávací aktivity, pro které mu byl povolen pobyt, úspěšně dokončil, správní orgán podle § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců pobyt zruší. V této souvislosti správní orgán I. stupně podpůrně poukázal na čl. 21 odst. 2 písm. f) směrnice 2016/801/EU, ve kterém je uvedeno, že členské státy mohou odejmout povolení nebo odmítnout jeho prodloužení, pokud student nedodrží lhůty stanovené pro přístup k výdělečné činnosti podle článku 24 nebo neučiní dostatečný pokrok v příslušném studiu podle vnitrostátních právních předpisů nebo správní praxe. Cílem vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia nebo jeho prodloužení není umožnit cizincům donekonečna studovat bez zdárného výsledku, ale umožnit jim získat vzdělání ve vybraném oboru. Pokud cizinec pobývá na území za tímto účelem, měl by činit takové kroky, které povedou k naplnění účelu pobytu, tedy k úspěšnému absolvování studia. Smyslem zákona není, aby cizinec s povoleným pobytem za účelem studia na území pobýval, pokud mu studium bylo několikrát ukončeno, příp. jím každý rok měněno. Takový cizinec nečiní ve svém vzdělávání dostatečný pokrok a nesměruje k jeho zdárnému ukončení. Převažuje totiž veřejný zájem nad zájmem jednotlivce, neboť je ve veřejném zájmu, aby se na území zdržovali pouze cizinci, kteří plní a naplňují účel povoleného pobytu. Ve veřejném zájmu není prodloužit platnost povolení k dlouhodobému pobytu cizinci, který ve studiu dostatečný pokrok nečiní, tím spíše za situace, kdy jsou na toto studium vynakládány prostředky z veřejných financí. Pokud je cizinci povolen pobyt na území za účelem studia, je jeho povinností nepřetržitě studovat a činit dostatečný pokrok, aby úspěšně dostudoval a účel pobytu naplnil (získal vysokoškolský titul).
28. Standardní doba bakalářského studia na vysoké škole jsou 3 roky, pokud by účastník řízení nepřetržitě studoval od akademického roku 2016/2017, kdy zahájil další vysokoškolské studium na území v 1. ročníku bakalářského studijního programu Podnikání a management na PEF ČZU, měl dané studium absolvovat již v akademickém roce 2018/2019, případně si je měl prodloužit a pokračovat v něm do 4. ročníku, ale účastníku řízení bylo toto studium ukončeno pro nesplnění požadavků ve 2. ročníku a dne 4. 9. 2019, tj. v akademickém roce 2019/2020, zahájil další (nové) studium 1. ročníku bakalářského studijního programu Ekonomika a management na PEF ČZU, se standardní dobou studia pro absolvování v akademickém roce 2023/2024, avšak tohoto studia na vlastní žádost ve 3. ročníku zanechal.
29. Správní orgán I. stupně na základě uvedeného konstatoval, že v případě účastníka řízení si však jen těžko lze představit důvody či skutečnosti, vyjma jeho nedostatečných studijních předpokladů, pro které by neměl po dobu několika let možnost úspěšně jakékoliv ze svých

vysokoškolských studií dokončit. V současné době, kdy v ČR studuje střídavě již 12. rokem, je opět v 1. ročníku nového studia na fakultě PEF ČZU a současně v průběhu těchto let byly jeho studijní výsledky převážně nedostatečné, o čemž svědčí údaje o počtu dosažených kreditů, žádné ze započatých studií nedokončil, a evidentně tak ve studiu nečiní dostatečný pokrok. Lze konstatovat, že nenaplnuje účel povoleného pobytu, neboť ve studiu řádně nepostupuje a jeho studium nevede ke zdárnému ukončení. Dosavadní neúspěšná studia účastníka řízení byla proto shledána jako tzv. jiná závažná překážka, která brání prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia.

30. K lékařským zprávám předloženým dne 26. 8. 2024 správní orgán I. stupně uvedl, že diagnostikované onemocnění je jistě velkým zásahem do života účastníka řízení, ale podle vyjádření lékaře ve zprávě ze dne 6. 1. 2024 pacient nevyžaduje speciální kontrolu či intervenci, z čehož lze dovodit, že jeho onemocnění nemůže být příčinou pro opakované střídání vysokoškolských studijních programů ani neplnění studijních povinností.
31. K tvrzení účastníka řízení, že po celou dobu pobytu na území nemohl řádně studovat, neboť v důsledku zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ostatní/jiné byl nucen opustit území, správní orgán I. stupně poznamenal, že v dané době účastník řízení pobýval na území v souladu s § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, a tudíž nebyl povinen odcestovat. Rozhodnutí o dané žádosti nabylo právní moci dne 20. 12. 2016, již dne 15. 11. 2016 však podal účastník řízení žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu (účel studia), a po celou dobu řízení o ní byl oprávněn pobývat na území. V období, kdy byl v důsledku vydaného výjezdního příkazu dne 8. 3. 2018 povinen z území krátkodobě vycestovat, pak podle informací PEF ČZU získal zápočty a složil některé zkoušky, neboť na území pobýval na základě krátkodobého víza.
32. K podkladům o dobrovolné randomizované studii správní orgán I. stupně poznamenal, že podklady nejsou kompletní, neboť byla doložena pouze 1 strana z 10 dokumentu Informace o studii a informovaný souhlas (s číslem protokolu EFC16034), strana 1 z 6 Dodatku č. 3, strana 1 z 5 Dodatku č. 4, strana 1 z 3 Dodatku č. 5 a strana 1 z 11 dokumentu Informace o studii a informovaný souhlas (s číslem protokolu LTS17043). Nelze zjistit, k jakému dni byly dokumenty vystaveny, příp. zda vůbec byly podepsány účastníkem řízení, ani dobu trvání studie. Navíc z dokumentů vyplývá, že účast ve studii byla dobrovolná, není součástí léčby a jejím zadavatelem byla soukromá farmaceutická společnost (Sanofi Aventis a Sanofi), nikoliv ošetřující lékař.
33. S ohledem na § 37 odst. 2 zákona o pobytu cizinců se správní orgán I. stupně rovněž zabýval šetřením, zda důsledky rozhodnutí budou přiměřené důvodům pro zamítnutí žádosti ve smyslu § 174a tohoto zákona. Posuzoval, zda zamítnutí žádosti bude znamenat nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života účastníka řízení, přičemž dospěl k názoru, že nikoliv. Předně poznamenal, že přiměřenost se posuzuje z hlediska rodinného a soukromého života, a to jakým způsobem bude narušen, resp. zda jde o narušení adekvátní jednání účastníka řízení či jiným skutečností, které jsou důvodem rozhodnutí. Hlavním důsledkem negativního rozhodnutí je neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vedoucí k ukončení pobytu účastníka řízení na území a povinnosti z něj vycestovat. Správním orgánem I. stupně bylo zjištěno, že účastník řízení je svobodný a bezdětný, na území pobývá od září 2011, narodil se a většinu svého života však strávil v domovské zemi, zná místní realie a jazyk a nic nenasvědčuje tomu, že by u něj došlo ke zpretrhání rodinných či sociokulturních vazeb se zemí původu, kde žije jeho matka. Účastník je v produktivním věku, v případě návratu do země původu není z hlediska věku

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

omezen v získání zaměstnání, provozování samostatné výdělečné činnosti či v dalších studijních aktivitách. Účastník netvrdil, že by byl na ČR závislý po finanční stránce. Pokud jde o jeho onemocnění, to podle předložených zpráv nevyžaduje jeho aktuální hospitalizaci, a lze tak i nadále docházet a ambulantně se léčit na specializovaných pracovištích v zemi původu. Za těchto okolností důsledky daného rozhodnutí nebudou nepřiměřené důvodu zamítnutí žádosti, resp. nebude nepřiměřeně zasaženo do soukromého ani rodinného života účastníka řízení s ohledem na kritéria uvedená v § 174a zákona o pobytu cizinců.

34. Dne 26. 12. 2024 podal účastník odvolání, dodal potvrzení o studiu ze dne 20. 8. 2024 že v akademické roce 2024/2025, tj. od 30. 9. 2024 do 30. 9. 2025, je studentem 2. ročníku bakalářského studia ve studijním programu E a M, a dále přehled o výsledku studia účastníka řízení na PEF ČZU za období od zimního semestru 2019/2020 do letního semestru 2022/2023. Účastník shrnul dosavadní průběh řízení, uvedl, že podal proti usnesení správního orgánu I. stupně, kterým mu byla stanovena lhůta 10 dnů k uplatnění jeho práva navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí v tomto řízení, odvolání. Dále uvedl, že si je vědom svých studijních neúspěchů. Jeho prvořadou snahou je úspěšně dostudovat bakalářský studijní program a poté se věnovat hledání zaměstnání, které mu jeho nemoc a její vývoj do budoucna dovolí. Správní orgán zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, neboť se dostatečně nezabýval skutečností, že v období od 8. 3. 2018 do 4. 9. 2019 pobýval v domovském státě. Není relevantní posuzovat, zda plnil účel pobytu před 4. 9. 2019, rozhodné je období od 4. 9. 2019 dosud. Z jím předložených přehledů o výsledku studia vyplývá, že nesplnil pouze jediný předmět – Statistika. Nesplnění tohoto předmětu mělo za následek, že bakalářský studijní program neukončil. S ohledem na systém školství mu byla dána možnost nastoupit na PEF ČZU opakovaně do 1. ročníku. Velký vliv na danou věc má jeho nemoc, proto ke svému vyjádření předložil lékařské zprávy prokazující jeho účast v léčebném programu na území. Zprávy týkající se účasti v léčebném projektu byly předloženy ve zkrácené verzi z důvodu množství listinného materiálu, nicméně podstatou bylo prokázání příčinné souvislosti mezi touto nemocí a výkyvy ve studiu. Použitou větu lékaře z lékařské zprávy ze dne 6. 1. 2024 správní orgán I. stupně vytrhl z celkového kontextu, lze z ní pouze dovodit, že není dlouhodobě odkázán na péči druhé osoby. Zároveň si správní orgán I. stupně nesprávně vyložil předloženou dokumentaci o studii s tím, že se jedná o dobrovolnou účast. Léčba této nemoci je složitá a dosud neprozkoumaná, neexistuje mnoho léčebných metod, nelze mu vytýkat, že využil toto doporučení lékaře. Důsledek dopadu negativního rozhodnutí do jeho budoucího života spočívající v jeho vycestování bude dalekosáhlý, právě s ohledem na sankční opatření proti občanům Ruska. Jeho snahou je započaté studium ukončit, avšak v důsledku nutnosti vycestovat z území mu vznikne závažná újma, která se dotýká jeho veřejných subjektivních práv. Subsumpce důvodů k zamítnutí jeho žádosti pod závažnou překážku pobytu na území je na jeho případ nepřiléhající.
35. Žalovaná samostatně rozhodla o odvolání účastníka řízení proti usnesení správního orgánu I. stupně, č. j. OAM-16553-15/DP-2023 ze dne 2. 8. 2024, podané dne 26. 8. 2024, a to tak, že podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítla a toto usnesení potvrdila (viz rozhodnutí ze dne 27. 3. 2025, č. j. MV-26212-5/SO-2025).
36. Žalovaná v napadeném rozhodnutí shrnula, že účastník pobýval na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia vydaného s platností do 31. 5. 2023 a dne 1. 6. 2023 podal žádost o jeho prodloužení, načež správní orgán I. stupně po posouzení žádosti konstatoval jinou závažnou překážku pobytu cizince na území, a tedy existenci

důvodu pro zamítnutí žádosti podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. a) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) větu druhou zákona o pobytu cizinců. Jinou závažnou překážku pobytu účastníka řízení na území shledal v dosavadním neúspěšném studiu a nesměřování k jeho úspěšnému absolvování; bylo prokázáno, že účastník řízení je po 12 letech pobytu na území opět v 1. ročníku bakalářského studia na PEF ČZU a současně v průběhu těchto let byly jeho studijní výsledky převážně nedostatečné, nečiní tak dostatečný pokrok vedoucí k naplnění účelu povoleného pobytu a evidentně nemá dostatečné studijní předpoklady pro úspěšné dokončení vysoké školy.

37. Žalovaná dále odkázala na ustálenou judikaturu správních soudů, kdy z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 7 Azs 313/2015-35, vyplývá, že *„zákon o pobytu cizinců je založen na tom, že pobyt cizince na území musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním či studiem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 7 As 82/2011-81 ze dne 27. 12. 2011)“*. Je věcí suverénního státu, za jakých podmínek cizinec vpustí či nepustí na vlastní území, a zda shledá, že důvody pro vpuštění této osoby na území přetrvávají i poté, kdy uplynula doba, po níž jí byl vstup a pobyt povolen. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 Azs 345/2017-37, uvedl: *„V tomto směru lze tedy v zásadě neplnění účelu pobytu považovat za ohrožení veřejného pořádku, neboť neplnění účelu pobytu je (s výjimkou, kdy účel není plněn ze závažných důvodů) spojeno s tím, že cizinec využívá povolení pobyt k jiným účelům než k tomu, který mu byl povolen.“*
38. Ze zákona o pobytu cizinců i ustálené judikatury je tak zřejmé, že povinností cizince při pobytu na území je plnit účel, pro který mu byl pobytový status vydán, a v případě podání žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu je pak povinností správních orgánů předchozí pobyt cizince na území zhodnotit. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 471/2018-39.
39. K možné aplikaci § 56 odst. 1 písm. j) věty druhé zákona o pobytu cizinců na projednávaný případ lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2021, č. j. 2 Azs 325/2020-33, který se zabýval neplněním, resp. nenaplněním účelu pobytu za účelem studia: *„U případů, kdy cizinec pobývá na území za účelem studia, je totiž třeba přísně trvat na tom, aby hlavním účelem pobytu (časově i mírou intelektuální investice) bylo uskutečnění studia a aby aktivity jiné (podnikání, závislá činnost, jiná výdělečná činnost či prosté pobývání na území a žití například z úspor či ze zahraničních příjmů) byly pouze doplňkem skutečného a vážně míněného studia. Časté střídání studijních oborů či studium vyžadující jen malou časovou a intelektuální investici cizince může být vážným signálem, že účel jeho pobytu není ve skutečnosti naplňován a že je zástěrkou pro účely jiné. Studium zdánlivé či fakticky „vedlejší“ se nesmí stát nekontrolovanou vstupenkou cizinců na území a prostředkem získání navazujícího povolení k pobytu za jinými účely (podnikání, zaměstnání aj.). Právo pobývat na území za účelem studia mají mít jen a pouze takoví cizinci, kteří, jak již bylo výše podrobněji rozebráno, skutečně a vážně studují.“* S poukazem na shora citovanou judikaturu platí, že účel pobytu na území musí cizinec fakticky naplňovat, tedy nestačí být pouze formálně zapsán ke studiu, ale skutečně se studiem připravovat na budoucí povolání absolvováním výuky, zápočtů a skládáním zkoušek.
40. Odkázat lze též na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 11. 2022, č. j. 52 A 31/2022-48, který ve vztahu k (ne)plnění účelu pobytu studium uvádí: *„Zákon č. 326/1999 Sb. vedle pozitivního výčtu předpokladů pro udělení pobytového oprávnění též vymezení negativní. Zákon č. 326/1999 Sb. pouhé formální naplnění předpokladů pro udělení pobytového oprávnění zákonem způsobem koriguje, přičemž „zmíněný korektiv představuje mimo jiné § 56*

citovaného zákona, na základě kterého správní orgány v rámci vedeného řízení ověřují, zda jsou splněny další předpoklady pro udělení víza, tj. tedy zda tu neexistují důvody pro jeho případné neudělení. Naposledy zmíněné ustanovení lze tedy ve vazbě na námitku stěžovatele označit za ustanovení, které podmínky pro udělení víza vymezuje negativně.“ (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011-69). V daném případě správní orgány vycházely z nesporně zjištěné skutečnosti, že totiž žalobce fakticky po dobu povoleného dlouhodobého víza za účelem studia, které mu bylo před podáním žádosti o pobytovou kartu uděleno s platností od 4. 10. 2017 do 17. 9. 2018, neplnil své studijní povinnosti, a to jednak při „studiu“ na Českém vysokém učení technickém v Praze, kdy v prvním semestru akademického roku 2017/2018 studia zanechal, nezískal ani jeden zápočet a nesložil ani jednu zkoušku a dále neplnil studijní povinnosti na další vysoké škole a to na České zemědělské univerzitě v Praze v akademickém roku 2018/2019, což vedlo k nesplnění podmínek a následně k ukončení studia. Pokud žalobce v odvolání a rovněž i v žalobě tvrdil, že „plnění účelu pobytu znamená věnování se pobytové aktivitě, tj. v tomto případě studiu, což žalobce učinil, neboť aktivně studoval a vykazoval účast na všech přednáškách a cvičeních“, tak tato skutečnost sama o sobě nemůže být důkazem o plnění účelu tohoto pobytového oprávnění, neboť se jedná v podstatě jenom o formální přístup žalobce k této pobytové aktivitě, navíc žalobce nepředložil jediný důkaz, tedy neprokázal své tvrzení o tom, že „aktivně studoval a vykazoval účast na všech přednáškách a cvičeních“. Jak správně žalovaný na straně 6 v posledním odstavci žalovaného rozhodnutí uvedl „pokud jde o tvrzení účastníka řízení, že aktivně studoval a vykazoval účast na všech přednáškách a cvičeních, pak komise uvádí, že tuto skutečnost, tedy účastník řízení ve smyslu § 52 zákona č. 500/2004 Sb., nijak neprokázal a neunesl tak důkazní břemeno. Komise konstatuje, že v daném případě se jedná o řízení k žádosti účastníka řízení a jeho tedy tíží nejen břemeno tvrzení, ale i břemeno důkazní.“ V řízení zahajovaném na návrh účastníka se musí brát zřetel na zásadu dispoziční a správní orgán nebyl povinen za žalobce vyhledávat a provádět důkazy této tvrzené skutečnosti. Avšak i kdyby tuto skutečnost žalobce prokázal, tak je třeba vycházet z materiálního hlediska v souvislosti s výkladem plnění tohoto účelu pobytového oprávnění, když pouhá účast na přednáškách není důkazem o tom, že tento účel byl plněn, když naplnění tohoto účelu pobytového oprávnění (studium) je třeba považovat za plnění podmínek studia, z nichž nepochybně vyplývá nejen pasivní účast na přednáškách, ale úspěšné absolvování semestru a získání zápočtů a složení zkoušek. V opačném případě ad absurdum by každý, kdo by se nechal zapsat na vysoké škole a přistupoval by zcela pasivně k plnění svých studijních povinností, by mohl splnit podmínky tohoto pobytového oprávnění, a to zcela pouze formálním způsobem. Správní orgány tak nepochybně zcela správně dospěly k závěru, že tuto skutečnost lze podřadit pod závažnou překážku pobytu žalobce na základě jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb. a žádost byla takto oprávněně zamítnuta.“

41. Vzhledem ke studiu účastníka řízení v bakalářském studijním programu lze poukázat na § 45 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, z něhož vyplývá, že bakalářský studijní program je zaměřen na přípravu k výkonu povolání a ke studiu v magisterském studijním programu, přičemž standardní doba studia včetně praxe je nejméně tři a nejvýše čtyři roky a studium se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou, jejíž součástí je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Studium samo o sobě tedy není samoučelnou aktivitou cizince na území, ale má směřovat ke svému naplnění, tj. formálně ke složení závěrečné zkoušky a získání příslušného titulu, materiálně k získání příslušné odbornosti a kvalifikace, která má studentovi umožnit výkon povolání. Aby mohl být pobyt cizince za účelem studia na území prodloužen, musí činit dostatečný pokrok v příslušném studiu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

42. V rámci řízení o žádosti přistoupil správní orgán I. stupně k doplnění správního spisu, kdy se dotazem na studijní historii, plnění studijních povinností a zjištění aktuálního skutkového stavu obrátil na dotčenou instituci, která ve sdělení ze dne 20. 3. 2024, potvrdila, že dosavadní studia účastníka řízení na PEF ČZU, byla neúspěšná, resp. žádné z jím započatých studií řádně nedokončil. S uvedeným podkladem, který správní orgán I. stupně učinil součástí správního spisu, měl účastník řízení možnost se blíže seznámit a vyjádřit se k němu, což neučinil. V souvislosti s účastníkem řízení a jeho studijními aktivitami na území nelze hovořit o řádném plnění studijních povinností, dostatečném pokroku ve vzdělávání ani o směřování k jeho úspěšnému absolvování. Bylo prokázáno, že v současné době, kdy účastník řízení studuje na území nepřetržitě od akademického roku 2016/2017, kdy zahájil své druhé vysokoškolské studium na PEF ČZU v bakalářském studijním programu Podnikání a administrativa, které měl standardně ukončit v akademickém roce 2018/2019, tak toto studium mu bylo ukončeno pro nesplnění požadavků ve 2. ročníku a účastník řízení dne 4. 9. 2020, tj. v akademickém roce 2019/2020, zahájil nové (třetí) studium na PEF ČZU v bakalářském studijním programu Ekonomika a management, se standardní dobou studia 3 roky, pro absolvování v akademickém roce 2023/2024. Ani toto studium ovšem nedokončil, resp. studia na vlastní žádost zanechal ve 3. ročníku. V akademickém roce 2023/2024 pak byl opět zapsán (již počtvrté) do nového studia na PEF ČZU v bakalářském programu Ekonomika a management.
43. Nutno zmínit, že správní orgán I. stupně do výčtu studií účastníka řízení na území nezahrnul jeho první neúspěšné studium na PEF ČZU, a to v bakalářském studijním oboru Veřejná správa a regionální rozvoj v době od 11. 7. 2012 do 30. 9. 2014, které mu bylo pro nesplnění požadavků 2. ročníku ze strany PEF ČZU rovněž ukončeno.
44. Žalovaná měla za prokázané, že účastník řízení poté, co na území v době od 1. 9. 2011 do 30. 6. 2012 absolvoval intenzivní kurz přípravy na studium na vysoké škole ve vzdělávací agentuře Student – Cz, s. r. o., sice zahájil v akademickém roce 2012/2013 studium bakalářského studijního programu Veřejná správa a regionální rozvoj na PEF ČZU, toto mu však bylo pro nesplnění požadavků 2. ročníku ukončeno, poté se účastnil vzdělávání, které není studiem podle § 64 zákona o pobytu cizinců, a to vzdělávacího kurzu na International Prague University, následně v akademickém roce 2016/2017 započal další bakalářské studium na PEF ČZU, v programu Podnikání a administrativa, toto mu bylo ukončeno pro nesplnění požadavků v 2. ročníku, poté v akademickém roce 2019/2020 zahájil další bakalářské studium na PEF ČZU, v programu Ekonomika a management, tohoto studia zanechal, přičemž aktuálně, pokud jde o projednávanou žádost, zahájil další studium na PEF ČZU, opět v bakalářském studijním programu Ekonomika a management, tedy již počtvrté započal nové studium, aniž by jakékoliv z předchozích studií úspěšně ukončil.
45. Zákon o pobytu cizinců stanoví jak pozitivní, tak negativní podmínky pro prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Pozitivní podmínky jsou např. náležitosti žádosti, negativní podmínky jsou v případě vydání nebo prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu uvedeny mj. v § 37 zákona o pobytu cizinců. Správní orgán byl povinen postupovat při posouzení žádosti účastníka řízení tak, aby zjistil nejen to, zda jsou splněny pozitivní podmínky, tj. zda byly doloženy zákonné náležitosti žádosti a zda tyto odpovídají požadavkům zákona o pobytu cizinců, současně musel zkoumat, zda nastala skutečnost, která tvoří negativní podmínku pro prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu a zda neexistuje důvod, pro který by doba platnosti dlouhodobého pobytu nemohla být prodloužena. V případě účastníka řízení byl důvod pro zamítnutí

žádosti spolehlivě zjištěn, neboť popsané jednání účastníka řízení lze definovat jako jinou závažnou překážku pobytu cizince na území. Není ve veřejném zájmu, aby na území pobývali cizinci, kteří neplní, resp. v případě studia zjevně nenaplnují účel pobytu, pro který jim byl pobyt na území povolen.

46. Jiná závažná překážka je neurčitým právním pojmem, který je třeba zhodnotit ve vztahu ke konkrétním skutečnostem a posuzovanému případu. Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 16. 9. 2019, č. j. 5 Azs 166/2019-27, uvádí: „*Pojem jiná závažná překážka pobytu cizince na území představuje neurčitý právní pojem, jehož obsah a rozsah nelze obecně zcela přesně definovat. Při jeho aplikaci jsou správní orgány povinny patřičně odůvodnit, v jakém jednání žadatele o povolení k dlouhodobému pobytu tuto překážku spatřují. Nejvyšší správní soud přitom opakovaně uvádí, že při aplikaci neurčitých právních pojmů dává zákonodárce správnímu orgánu prostor ke zhodnocení, zda je možné konkrétní případ pod daný pojem podřadit či nikoliv. Nejprve je tedy nezbytné vymezit rozsah pojmu jiná závažná překážka pobytu cizince na území, tj. vymezit, jaký význam tento pojem skutečně má. Následně je správní orgán povinen vyhodnotit, zda lze skutkové okolnosti projednávané věci zařadit do rámce vytvořeného jeho rozsahem, tj. jaké skutečnosti konkrétního případu lze pod daný pojem podřadit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011-69).*“
47. V rozsudku ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011-69, se Nejvyšší správní soud obecně zabýval aplikací zákonných ustanovení obsahující neurčité právní pojmy, přičemž v posuzovaném případě tak činil přímo na podkladě výše uvedeného pojmu. Nejvyšší správní soud v předmětném rozsudku judikoval, že správní rozhodnutí jako individuální správní akt má předně jeho adresátu na podkladě konkrétních individualizovaných okolností případu ozřejmit na základě jakých úvah dospěl správní orgán k danému výsledku řízení a jaká konkrétní skutková zjištění jej vedla k podřazení jednání účastníka řízení pod danou skutkovou podstatu. Není však již povinností správního orgánu, aby ve svém rozhodnutí v obecné rovině rozebíral naplnění skutkové podstaty daného ustanovení bez souvislosti s vydávaným rozhodnutím, a v rámci správního rozhodnutí se tak zaobíral obecnými dopady tohoto ustanovení do aplikační praxe. Nejvyšší správní soud dále v uvedeném rozsudku konkretizoval, že neurčitý právní pojem zahrnuje jevy nebo skutečnosti, které nelze obecně zcela přesně právně definovat. Jejich obsah a rozsah se může měnit, např. v závislosti na čase a místě aplikace právního předpisu. Zákonodárce tak vytváří správnímu orgánu prostor, aby zhodnotil, zda konkrétní případ lze podřadit pod neurčitý právní pojem či nikoliv.
48. S ohledem na uvedené je patrné, že správní orgány nejsou povinny obecně definovat pojem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, nýbrž pouze zhodnotit, zda konkrétní skutkové okolnosti posuzovaného případu lze pod tento pojem subsumovat. Je úkolem a povinností správního orgánu, aby tento neurčitý právní pojem vymezil ve svém rozhodnutí a řádně odůvodnil. Žalovaná neshledala v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně pochybení, neboť se dostatečným a přezkoumatelným způsobem zabýval ve vztahu ke skutkovým okolnostem projednávané věci naplněním pojmu závažná překážka pobytu účastníka řízení na území. Pod pojem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“ je možné v rámci rozhodování o prodloužení pobytu cizince za účelem studia, na základě individuálního posouzení podřadit i situace, kdy je na základě dostatečně zjištěného stavu věci prokázána zjevná pasivita cizince při plnění, resp. naplňování účelu pobytu. Jak vyplývá z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2021, č. j. 2 Azs 325/2020-33, znakem takové pasivity může být právě časté střídání studijních oborů či studium vyžadující jen malou časovou a intelektuální investici cizince, které se bude projevovat

opakovaným neplněním studijních povinností, které ve svém výsledku vyústí i ve vícečetné opakování téhož ročníku téže školy nebo opakovaným nástupem na jinou školu. V každém konkrétním případě pak musí být individuálně posouzeno, zda opatřené podklady dostatečně a bez důvodných pochybností takovou zjevnou pasivitu cizince ve vztahu k naplňování daného účelu pobytu prokazují a zda dané studijní jednání cizince (ať již ve formě konání či opomenutí ve vztahu k jeho studijním aktivitám) je svou povahou a individuálními okolnostmi natolik závažné, že je lze považovat za jinou závažnou překážku pobytu cizince na území. Jinak řečeno, zda studijní aktivita, resp. neaktivita cizince v rámci předchozího pobytu dosahovala takové intenzity, ze které lze usuzovat, že cizinec zjevně a bez závažných důvodů, které by mohly jeho jednání v individuálním případě ospravedlnovat, nesměruje k cíli, který na počátku svého studijního pobytu jím dokládanými dokumenty deklaroval.

49. V zájmu ČR je, aby se na území zdržovali pouze ti cizinci, kteří skutečně studují, směřují k absolvování jejich studia, tzn. plní studijní povinnosti a mají předpoklady pro postup do vyšších ročníků, tedy naplňují fakticky účel pobytu. Cílem vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia nebo jeho prodloužení není umožnit cizincům donekonečna na území studovat bez zdárného výsledku. Dosavadní zjevně neúspěšná studia účastníka řízení jsou v daném případě jinou závažnou překážkou, která brání prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Jazykovým výkladem pojmu „jiná závažná překážka“ je třeba dojít k závěru, že se jedná o takovou překážku, která není zákonem přímo definována a která zároveň musí dosahovat takové intenzity, aby ji bylo možné označit za závažnou. Zjevný a prokazatelně nedostatečný pokrok ve studiu (vzdělávání) lze podřadit pod jinou závažnou překážku ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.
50. Lze souhlasit s tvrzením správního orgánu I. stupně, že pobyt cizince na území je podmíněn plněním jednoho z konkrétních účelů aprobovaných zákonem o pobytu cizinců (viz zmíněné rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011-81, a ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011-69). Správní orgán I. stupně též správně poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2021, č. j. 2 Azs 325/2020-33. Ve vztahu k aplikaci a výkladu uvedeného neurčitěho právního pojmu v návaznosti na posuzovaný případ týkající plnění, resp. neplnění účelu pobytu studia v rámci předchozího pobytu cizince je třeba vycházet i z eurokonformního výkladu, kdy je namístě poukázat na zmíněný čl. 21 odst. 2 písm. f) směrnice č. 2016/801/EU, podle něhož členské státy odejmou povolení nebo odmítnou jeho prodloužení, pokud student nedodrží lhůty stanovené pro přístup k výdělečné činnosti podle čl. 24 nebo neučiní dostatečný pokrok v příslušném studiu podle vnitrostátních právních předpisů nebo správní praxe.
51. Žalovaná rovněž poukázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2023, č. j. 13 A 35/2023-39: „Zdejší soud se shoduje s názorem správních orgánů, že zjevný a prokazatelně nedostatečný pokrok ve studiu žalobce lze podřadit pod jinou závažnou překážku ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, neboť pobyt cizince na území je podmíněn plněním jednoho z konkrétních účelů aprobovaných zákonem o pobytu cizinců (...) V daném případě byly s ohledem na zjištěný stav věci naplněny podmínky pro aplikaci ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců s odůvodněním, že byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobce na území, která spočívá v tom, že žalobce nečiní ve studiu dostatečný pokrok, resp. takové kroky, které vedou k naplnění deklarovaného účelu pobytu a toto tvrzení má ve správním spisu dostatečnou oporu. V případě žalobce nelze hovořit o řádném plnění studijních povinností, dostatečném pokroku ve vzdělávání, ani o směřování k jeho úspěšnému absolvování. (...) lze za daného skutkového stavu

dospět k závěru, že studijní aktivita, resp. neaktivita žalobce v rámci přechozích pobytů dosahovala takové intenzity, ze které je zřejmé, že žalobce zjevně nesměruje k deklarovanému cíli, kterým je řádné ukončení vysokoškolského studia.“

52. Žalovaná uzavřela, že v daném případě byly s ohledem na zjištěný stav věci naplněny podmínky pro aplikaci § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců s odůvodněním, že byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu účastníka řízení na území, která spočívá v tom, že účastník řízení nečiní ve studiu dostatečný pokrok, resp. takové kroky, které vedou k naplnění deklarovaného účelu pobytu a tento závěr má ve správním spisu dostatečnou oporu. V rámci nyní posuzované žádosti lze za daného skutkového stavu dospět k závěru, že studijní aktivita, resp. neaktivita účastníka v rámci předchozích pobytů dosahovala takové intenzity, ze které lze usuzovat, že účastník řízení zjevně nesměruje k deklarovanému cíli. Tento závěr je pak odůvodněn zejména sdělením PEF ČZU. Nedostatečné dosavadní studijní výsledky účastníka řízení jsou v daném případě zjevné, lze je považovat za dostatečný podklad pro negativní posouzení stávající žádosti, resp. mohou vést k závěru o neplnění účelu povoleného pobytu.
53. Vzhledem k tomu, že se jedná již o čtvrté započaté studium prvního ročníku po předchozím neúspěšném studiu od počátku jeho pobytu na území, je zřejmé, že účastník nečiní ve studiu dostatečný pokrok, resp. nečiní kroky, které by vedly k naplnění deklarovaného účelu pobytu, tedy k úspěšnému absolvování bakalářského studia na území. V rámci pobytu účastník řízení zjevně nenaplnuje to, co má být cílem jeho pobytu na území, tedy dosažení bakalářského stupně vzdělání. Ze shromážděných podkladů lze učinit závěr, že studium účastník považuje za samoučelnou aktivitu, která mu má umožnit setrvat na území, aniž by této aktivitě věnoval dostatečné časové i intelektuální úsilí, aby jím deklarovaný účel pobytu mohl být zdárně naplňován. V řízení v prvním stupni bylo prokázáno, že účastník svému studiu nevěnoval ani v jednom z dosavadních případů dostatečné úsilí, aby v něm činil pokrok, a tím naplňoval účel svého pobytového oprávnění.
54. Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu. V projednávaném případě převažuje veřejný zájem nad zájmem jednotlivce, neboť je ve veřejném zájmu, aby se na území zdržovali pouze ti cizinci, kteří plní a naplňují účel svého pobytu. Pokud je cizinci povolen pobyt na území za účelem studia, pak je jeho povinností nepřetržitě studovat a činit ve svém studiu také dostatečný pokrok, aby úspěšně dostudoval a daný účel naplnil. Ve veřejném zájmu není opakovaně prodlužovat dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území cizinci, který ve studiu zjevně dostatečný pokrok nečiní. Zároveň není ve veřejném zájmu vynakládat prostředky z veřejných financí na studium cizince, který nenaplnuje účel svého pobytu. Účastník, byť na území setrvává již 12. rokem, je již počtvrté v 1. ročníku bakalářského studia na PEF ČZU, a současně v průběhu těchto let nedosáhl žádného studijního výsledku.
55. Žalovaná souhlasila s hodnocením správního orgánu I. stupně, pokud jde o nutnost plnění, resp. naplňování účelu pobytu za účelem studia, má za to, že aplikace § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců byla namístě. Správní orgán I. stupně opatřil správní spis takovými podklady, z nichž je zřejmé, že účastník řízení nenaplnil účel nejenom předchozího povoleného pobytu, ale vyjma přípravného kurzu a kurzu na International Prague University (tj. vzdělávání, která nejsou studiem podle § 64 zákona o pobytu cizinců) nedokončil žádné z jím započatých studií. Skutkový stav byl správním orgánem I. stupně

zjištěn v souladu s § 3 správního řádu. Ve správním spisu jsou dostatečné podklady k průběhu předchozího studia účastníka řízení na území.

56. Žalovaná s ohledem na námitky vysvětlila, že pro daný případ nepovažuje za rozhodné, že účastník řízení, jak nyní dokládá, je ve 2. ročníku bakalářského studia na ČZU. Předmětem napadeného rozhodnutí je minulé studium účastníka řízení na území, nikoliv jeho aktuální studium, kdy s ohledem na plynutí času není možné neustále zjišťovat, zda účastník řízení aktuálně plní účel pobytu. Nové studium v akademickém roce 2023/2024, resp. 2024/2025, bylo vzhledem k rozhodovacímu důvodu irelevantní. Nutno poznamenat, že cizinec je povinen plnit účel po celou dobu povoleného pobytu na území, což v případě účelu pobytu studium znamená studovat s předem stanoveným cílem a snahou úspěšně školu absolvovat, tj. získat vysokoškolský titul, čímž dojde k naplnění účelu pobytu. Pokud by žalovaná měla k této skutečnosti bez dalšího přihlídnout, ad absurdum by to znamenalo, že by se správní orgány měly vždy v takovýchto případech spokojit s tím, že cizinec začal studovat další 1. ročník dalšího studia, o kterém nyní tvrdí, že ho řádně studuje, ačkoli zde doposud opakovaně a bez zjevného úspěchu ve studiu studoval několik prvních ročníků nějakého jiného či stejného studia. Žalovaná se však s takovým pojetím posouzení neztotožňuje, neboť má za to, že právě dosavadní pobytová a studijní historie účastníka řízení ve vztahu k naplňování účelu pobytu je dostatečným základem pro závěr, který se projevil ve výroku napadeného rozhodnutí.
57. Sám účastník řízení v odvolání připouští, že si je vědom svých studijních neúspěchů, i když jeho snahou bylo a je úspěšně dostudovat zvolený bakalářský program a poté se věnovat hledání zaměstnání, které mu jeho nemoc a její vývoj do budoucna dovolí. Dosavadní neúspěch ve studiu odůvodňuje právě závažným onemocněním, rovněž uvádí, že předložil zprávy, které prokazují jeho účast v léčebném programu na území. Tyto zprávy, které z důvodu množství listinného materiálu předložil ve zkrácené verzi, prokazují příčinnou souvislost mezi nemocí a jeho výkyvy ve studiu. Na druhou stranu ve vyjádření ze dne 26. 8. 2024 uvedl, že onemocnění a správně stanovená léčba nemá dopad na jeho inteligenci a schopnost studium dokončit.
58. Žalovaná k tomuto konstatovala, že na jednu stranu chápe zdravotní obtíže účastníka a nemíní je jakkoli zlehčovat, lze i konstatovat, že mohou mít do určité míry vliv na plnění jeho studijních povinností. Současně ovšem uvádí, že v případě účastníka řízení z jím dne 26. 8. 2024 doložených lékařských zpráv nevyplývá, že by jeho zdravotní stav byl v předchozích letech natolik závažný, že by vyžadoval dlouhodobou hospitalizaci a léčbu, které by znemožnily řádný průběh studia a plnění studijních povinností, a vyústily v opakované střídání studijních programů. Lékařské zprávy dokládají diagnózu účastníka řízení, shrnují jeho vyšetření a návštěvy v Centru pro demyelinizační onemocnění FN v Motole a zde nastavenou medikaci. V lékařské zprávě ze dne 6. 1. 2024 je uvedeno, že pacient upadl a je mu doporučen klidový režim, podle potřeby též kontrola v ambulanci neurologie, v případě obtíží kontrola ihned. Dále je v ní uvedeno, že z hlediska neurochirurgie pacient nevyžaduje specializovanou kontrolu či intervenci. V průběhu odvolacího řízení pak účastník řízení jinou (aktuální) lékařskou zprávu již nedoložil.
59. Z předložených lékařských zpráv je tak zřejmé, že léčba účastníka řízení probíhá ambulantně bez nutnosti hospitalizace ve zdravotnickém zařízení či každodenních návštěv specializovaného pracoviště.

60. Podle zdravotního dotazníku pojištěného (účastník řízení) v pojistné smlouvě č. 1310114547, Komplexní zdravotní pojištění cizinců, doložené do žádosti dne 23. 9. 2024, pojištěný při sjednání této smlouvy uvedl, že je v současné době zdravý, a že není léčen či sledován v některém ze zdravotnických zařízení, a že u něj nebylo zjištěno závažné onemocnění.
61. Z předloženého fragmentu o účasti na dobrovolné randomizované studii, jejímž zadavatelem je soukromá farmaceutická společnost, nelze zjistit, k jakému dni a komu byly tyto dokumenty vystaveny, ani dobu trvání studie či nezbytnost nepřetržitého sledování účastníka studie na území. Z těchto dokumentů navíc vyplývá, že účast ve studii je dobrovolná a není běžnou součástí léčby. Tímto konstatováním žalovaná nezpochybňuje, že účast na jistém druhu (i experimentální) léčby, přestože není běžnou součástí léčby, může být v jistém směru prospěšná. Nicméně uvedené podklady nijak neprokazují, že by účast na této léčbě omezovala účastníka řízení v dosahování pokroku ve studiu. Žalovaná se ztotožnila s názorem správního orgánu I. stupně, že nebylo prokázáno, že by zdravotní stav účastníka řízení v průběhu několika předchozích let měl přímý vliv na jeho schopnost se úspěšně vzdělávat.
62. Správní orgán I. stupně dále posoudil přiměřenost negativního rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců, posuzoval, zda zamítnutí žádosti nebude znamenat nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života účastníka řízení, přičemž dospěl k názoru, že tomu tak nebude. Žalovaná se s tímto názorem ztotožnila, neboť účastník řízení ani v průběhu řízení stejně jako v rámci odvolání neuvedl skutečnosti, které by svědčily o opaku. Kontrolou v informačním systému cizinců a z údajů uvedených v tiskopisu žádosti bylo zjištěno, že účastník řízení je svobodný, bezdětný a na území nepobývají jeho rodinní příslušníci. V rámci správního řízení nebyly zjištěny ani významné majetkové či jiné vazby účastníka řízení na území, účastník řízení neprokázal překážky, které by mu bránily ve vycestování a návratu do země původu. Ve vztahu k diagnostikované nemoci se účastník řízení může s odpovídající zdravotní péčí a potřebnými standardy ambulantně léčit jistě i v zemi původu. Co se týče zásahu do studijního úsilí účastníka, žalovaná byla přesvědčena, že tento zásah nebude nepřiměřený ve vztahu k důvodu zamítnutí žádosti. Uvedené totiž automaticky neznamená, že bude muset zanechat dosavadního studia na území, což je rozdíl oproti povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty, kdy může být výkon jisté činnosti spojen pouze s denním příchodem do zaměstnání na konkrétní místo na území. V rámci vysokoškolského studia lze požádat o individuální studijní plán, změnit studium na distanční formu výuky či studium přerušit. Především je v zájmu účastníka řízení uspořádat si své poměry tak, aby mohl nějakým výše uvedeným způsobem ve studiu dále pokračovat, případně jej tak i dokončit.
63. Kritéria pro posouzení přiměřenosti negativního dopadu rozhodnutí uvedená v § 174a zákona o pobytu cizinců jsou pouze demonstrativní a správní orgán posuzující přiměřenost není povinen se v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádat s každým jednotlivým kritériem, stejně jako mu nic nebrání vzít v potaz i kritéria jiná, pokud si to vyžádají specifika daného případu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2014, č. j. 8 As 109/2013-34). Napadené rozhodnutí není způsobitelné nepřiměřeně zasáhnout do rodinného a soukromého života účastníka. Po správním orgánu nelze požadovat, aby výhradně z vlastní iniciativy vyhledával a opatřoval důkazy, které by mohly svědčit ve prospěch cizince, tedy i ty, které by se týkaly nepřiměřenosti tvrzeného zásahu do soukromého a rodinného života cizince (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 9 As 142/2012-21). Novelou zákona o pobytu cizinců byla ostatně právě uvedená povinnost břemene

tvrzení cizince výslovně zakotvena, a to ve větě druhé § 174a odst. 1 uvedeného zákona: „Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.“ S odkazem na ustálenou judikaturu je třeba konstatovat, že břemeno tvrzení, od kterého se odvíjí množství a kvalita informací, které má správní orgán k dispozici, od nichž je pak dále odvislá míra a intenzita poměřování zájmů s právem na soukromý a rodinný život, zde tížilo účastníka řízení. Žalovaná odkázala na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 4. 12. 2024, č. j. 41 A 25/2023-105: „Krajský soud má za to, že aby neudělení pobytového oprávnění bylo možné považovat za nepřiměřené, cizinec bude muset tvrdit a v rámci možností doložit existenci skutečně intenzivních vazeb na území Česka, které jsou dalece nad rámec toho, že zde cizinec po několik let oprávněně pobýval. To se ale žalobci nepovedlo.(...) Pokud žalobce chtěl, aby se správní orgány konkrétními okolnostmi jeho soukromého života zabývaly, měl zejména identifikovat jednotlivé lidi, s nimiž soukromý život sdílí, případně uvést, jakým způsobem se jeho vztahy s místní kulturou a zvyky projevují v jeho každodenním životě.“ Ani účastník řízení v rámci řízení netvrdil jakékoli konkrétní vazby na území, které by správní orgány byly schopny náležitě posoudit. I v odvolání zůstal účastník řízení pouze u zcela obecných konstatování a námitek vadného posouzení této otázky, aniž by uvedl cokoli konkrétního.

64. Konečně napadené rozhodnutí nepředstavuje překážku případného pobytu účastníka řízení na území na základě jiného právního titulu. Žalovaná si je vědoma, že ze zákona č. 175/2022 Sb., o dalších opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace a o změně dalších zákonů v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace, ve spojení s nařízením vlády č. 55/2024 Sb., o nepřijatelnosti žádostí občanů třetích zemí o udělení oprávnění k pobytu na území ČR podávaných na zastupitelských úřadech, vyplývá, že není v zahraničně-politickém zájmu ČR, aby na jejím území nově pobývali státní příslušníci Ruské federace a Běloruské republiky, proto je omezena možnost podání žádosti o udělení oprávnění k pobytu na území na zastupitelském úřadu občanem Ruské federace nebo Běloruské republiky. V nařízení vlády jsou současně uvedeny výjimky, pro které lze žádosti o pobytová oprávnění na zastupitelském úřadu ČR podávat. Komise k tomu opětovně poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 4. 12. 2024, č. j. 41 A 25/2023-105, v němž soud uvedl: „Sice si uvědomuje, že případný opětovný návrat žalobce na území by v současné době byl s ohledem na zákon č. 175/2022 Sb. a navazující nařízení č. 200/2022 Sb. (ve znění nařízení č. 79/2023 Sb.) prakticky nemožný. Nyní nelze předvídat, jak dlouho tato omezení budou v platnosti. Ani to však nečiní rozhodnutí správních orgánů nepřiměřeným.“

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

65. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
66. Podle § 44a odst. 3 věty druhé zákona o pobytu cizinců: „Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 7 a § 55 vztahují obdobně.“
67. Podle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců: „Dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

68. Podle § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců: „*Ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2 za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.*“
69. Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců: „*Dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*“
70. Podle čl. 21 bod 2 písm. f) směrnice č. 2016/801/EU: „*Důvody pro odnětí nebo neprodloužení povolení: Členské státy mohou odejmout povolení nebo odmítnout jeho prodloužení, pokud student nedodrží lhůty stanovené pro přístup k výdělečné činnosti podle článku 24 nebo neučiní dostatečný pokrok v příslušném studiu podle vnitrostátních právních předpisů nebo správní praxe.*“
71. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 7 Azs 313/2015-35, vyplývá, že: „*zákon o pobytu cizinců je založen na tom, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním či studiem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7As 82/2011-81).*“
72. Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, jak má správní orgán postupovat při výkladu pojmu „jiná závažná překážka“, viz např. rozsudek Nejvyššího správního ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011-69, podle něhož „*se jedná o neurčitý pojem, který jsou správní orgány povinny vymezit ve svém rozhodnutí a patřičně právní kvalifikaci jednání stěžovatele odůvodnit*“. Výkladem uvedeného pojmu se soud zabýval i v rozsudku ze dne 16. 9. 2019, č. j. 5 Azs 166/2019-27, kde mj. uvedl: „*Pojem jiná závažná překážka pobytu cizince na území představuje neurčitý právní pojem, jehož obsah a rozsah nelze obecně zcela přesně definovat. Při jeho aplikaci jsou správní orgány povinny patřičně odůvodnit, v jakém jednání žadatele o povolení k dlouhodobému pobytu tuto překážku spatřují. Nejvyšší správní soud přitom opakovaně uvádí, že při aplikaci neurčitých právních pojmů dává zákonodárce správnímu orgánu prostor ke zhodnocení, zda je možné konkrétní případ pod daný pojem podřadit či nikoliv. Nejprve je tedy nezbytné vymezit rozsah pojmu jiná závažná překážka pobytu cizince na území – tj. vymezit, jaký význam tento pojem skutečně má. Následně je správní orgán povinen vyhodnotit, zda lze skutkové okolnosti projednávané věci zařadit do rámce vytvořeného jeho rozsahem – tj. jaké skutečnosti konkrétního případu lze pod daný pojem podřadit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011-69).*“
73. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 2. 2021, č. j. 2 Azs 325/2020-33, uzavřel, že „*[č]asté střídání studijních oborů či studium vyžadující jen malou časovou a intelektuální investici cizince může být vážným signálem, že účel jeho dlouhodobého pobytu (zde povoleného za účelem studia podle § 42d zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky) není ve skutečnosti naplňován a že je zástěrkou pro účely jiné.*“
74. Zdejší soud v rozsudku ze dne 21. 11. 2023, č. j. 13 A 35/2023-39, konstatoval, že zjevný a prokazatelně nedostatečný pokrok ve studiu žalobce lze podřadit pod jinou závažnou překážku ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.
75. Nejvyšší správní soud pak ve svém rozsudku ze dne 16. 9. 2019, č. j. 5 Azs 166/2019-27, dospěl k závěru, že samotné neplnění účelu dříve povoleného pobytu nelze automaticky

považovat za jinou závažnou překážku pobytu cizince na území. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku uvedl: „*Nejvyšší správní soud přitom dříve ve svých rozhodnutích shledal neplnění účelu pobytu jako existenci jiné závažné překážky pobytu cizince na území např. v situaci, kdy tento účel nebyl plněn po „většinu doby“ povoleného pobytu. (...) Závěr o nenaplňování účelu, pro který bylo cizinci povolení k dlouhodobému pobytu uděleno, však automaticky nesvědčí o existenci jiné závažné překážky pobytu cizince na území. Jinak řečeno – skutečnost, že cizinec neplní účel povoleného pobytu, neznamená povinnost správního orgánu povolení k dlouhodobému pobytu neudělit. S ohledem na nezbytnost posuzování všech skutkových okolností případu je nutné zoblednit, zda konkrétní jednání cizince spočívající v neplnění účelu povoleného pobytu skutečně představuje jinou závažnou překážku pobytu cizince na území. Již ze samotné dikce zákona je pak zřejmé, že zákonodárce neměl na mysli jakékoliv pochybení či jednání, které je v rozporu s právním řádem České republiky, ale pouze takové, které představuje „závažnou překážku“. Musí jít tedy o jednání natolik závažné, že další prodloužení či vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu neumožňuje.“*

76. Soud předesílá, že kvalita žaloby předurčuje kvalitu a obsah rozhodnutí soudu, přičemž míra precizace žalobní argumentace velmi významně určuje to, jaké odpovědi se žalobci od soudu dostane (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42).
77. Žalobce v podané žalobě pouze stručně zrekapituloval svou pobytovou historii. Dále uvedl, že mu bylo v roce 2018 při jeho delším pobytu v domovském státě diagnostikováno závažné onemocnění, jehož progres nastal až posléze při jeho dalším pobytu na území ČR v roce 2020. Do doby stanovení přesné diagnózy procházel žalobce různými fázemi a projevy nemoci, které v počátku nebylo možné s určitostí rozpoznat. Žalobce má ztíženou hybnost, kulhá a jeho reakce jsou zpomalené. Nicméně onemocnění a správně stanovená léčba nemá dopad na jeho inteligenci a schopnost studium dokončit o čemž předložený průběh studia vypovídá.
78. Z obou rozhodnutí je zřejmé, že správní orgány rozhodně nedovozovaly, že by roztroušená skleróza měla vliv na inteligenci a schopnost studovat, naopak, jejich závěr je souladný s žalobním tvrzením, že onemocnění a správně stanovená léčba nemá dopad na jeho inteligenci a schopnost studium dokončit. Žalovaná uvedla, že z podkladů nevyplývá, že by samotné onemocnění či účast na léčbě omezovala účastníka řízení v dosahování pokroku ve studiu. S tímto závěrem se lze ztotožnit. Soud při jednání doplnil dokazování o zprávu ze dne 3. 4. 2025 Neurologické kliniky 2. LF UK a FN Motol, Centrum pro demyelinizační onemocnění, podle které je žalobce v rámci studie léčen preparáty BTKi inhibitory, jeho zdravotní stav ke stabilizován klinicky i dle magnetické rezonance. Tato léčba zatím není standardně dostupná, její efekt je ale prokázán. Při ukončení užívání je riziko aktivace autoimunitního zánětu a vzplanutí aktivity nemoci s možností prohloubení trvalého neurologického postižení. Dále byl soudu při jednání předložen deník pacienta, z kterého vyplývá, že žalobce užívá jednu tabletu léku denně, žalobce k tomuto vysvětlil, že jednou za několik měsíců navštíví neurologii a vyzvedne si několik balení léků na doma, tato léčba u něj funguje.
79. Předně k těmto důkazům soud konstatuje, že mohly být předloženy již ve správním řízení. Lékařská zpráva je sice nového data, ale uvádí skutečnosti, které byly zjevně aktuální již v době rozhodování prvostupňového správního orgánu, podle zprávy byl žalobce do klinické studie zařazený již po stanovení diagnózy v roce 2020, od června 2024 pak žalobce pokračuje v „open label“ studii (tj. ve studii, kdy je přiznáno podání účinné látky - pozn. soudu).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Správní orgány správně k otázce účasti na studii roztroušené sklerózy konstatovaly, že byly předloženy nekompletní doklady, nebyla vznesena dostatečně konkrétní tvrzení (např. jaký je časový předpokládaný rámec studie, jak přesně probíhá, jaké jsou možnosti žalobce v případě ukončení této léčby...). Tvrzení ve vztahu k onemocnění a léčbě byla v průběhu správního řízení zcela neurčitá, v odvolání bylo uvedeno, že onemocnění žalobce má na posuzovanou věc „velký vliv“.

80. Lze nicméně konstatovat, že doplněné dokazování potvrdilo závěry správních orgánů, že zdravotní stav žalobce neměl na studium výraznější negativní efekt, který by mohl ospravedlnit délku jeho studia na území bez dosažení dostatečného pokroku. Žalobce na území za účelem absolvování jazykových kurzů a následně studia pobývá od roku 2011, ze zpráv je zřejmé, že lékaře vyhledal až v druhé polovině roku 2020 s tím, že obtíže s chůzí má asi dva měsíce. V průběhu správního řízení ani před soudem nebylo popsáno, jak konkrétně onemocnění žalobce omezuje jeho studium.
81. Správní orgány pak doložené důkazy hodnotily i ve vztahu k zásahu do soukromého života žalobce, toto posouzení nebylo v žalobě zpochybňováno, nešlo o žalobní námitku. Žalobce pouze v návrhu na odkladný účinek žaloby uvedl, že jeho zdravotní stav je velmi závažný a účast na lékařské studii pro něj znamená v případě úspěchu možnost vést plnohodnotný život.
82. K přímému dotazu soudu při jednání zástupkyně žalobce pak upřesnila, že na onemocnění je v žalobě poukazováno v souvislosti s tvrzením, že pokrok žalobce ve studiu byl s ohledem na jeho onemocnění dostatečný a nebyl naplněn pojem závažná překážka pobytu cizince na území.
83. Pro úplnost soud uvádí, že ani ve správním řízení ani před soudem nebyla situace ohledně zdravotního stavu žalobce jednoznačně popsána a dokládána takovým způsobem, aby mohl být shledán zásah do soukromého života jako nepřiměřený. Zástupkyně žalobce k situaci žalobce po ukončení jeho pobytu při jednání soudu pouze obecně konstatovala, že je otázkou, jak by se zdravotní stav žalobce vyvíjel, pokud by musel vycestovat. Obdobné obecné proklamace nenasvědčují nepřiměřenosti zásahu napadeného rozhodnutí, jednoznačná tvrzení chybí. Soud zdůrazňuje, že v první řadě by měl účastník (zvláště je-li zastoupený advokátem) uvést jasná tvrzení, nikoliv pouze odkázat na obsah lékařských zpráv a souvisejících dokumentů, když není zřejmé, co považuje za podstatné a v jakých souvislostech.
84. Ke zdravotnímu stavu žalobce tedy soud shrnuje, že se nijak výrazně nepodílel na jeho neúspěšném studiu, nesprávné posouzení nepřiměřenosti zásahu do soukromého života nebylo v žalobě namítáno.
85. Pokud žalobce namítal, že rozhodnutí nevychází z dostatečně zjištěného stavu věci, když nesprávně rekapituluje dosavadní žalobcův pobyt na území (žalovaná podle žalobce nezohlednila skutečnost, že žalobce na území ČR nepobýval v období od 8. 3. 2018 do září 2019), soud konstatuje, že správní orgány se i touto skutečností zabývaly. Obsahem správního spisu je rozhodnutí ze dne 26. 11. 2016, kterým byla zamítnuta žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ostatní/jiné, tj. vzdělávání, které není studiem podle § 64 zákona o pobytu cizinců, neboť se nepodařilo zjistit, zda účastník skutečně studuje na International Prague University, jak výuka probíhá a jak je časově náročná a zda vůbec vyžaduje přítomnost účastníka na území. Tato skutečnost je zřejmá i z rekapitulace pobytové historie správním orgánem I. stupně (na straně 2

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

prvostupňového rozhodnutí), tvrzením o povinnosti opustit území se správní orgán I. stupně zabýval na straně 7.

86. Pokud žalobce namítal, že v ČR nebyl od 8. 3. 2018 až do září 2019, žalovaná uváděla, že v tuto dobu se žalobce na území ČR zdržoval na základě krátkodobého víza, z lustrace CIS pak vyplývá, že žalobce sice skutečně zřejmě v březnu 2018 z ČR vycestoval, avšak zpět přiletěl již v srpnu 2018 a následně pravidelně do ČR cestoval (další odlet z Prahy 15. 9. 2018, přílet 9. 6. 2019, odlet z Prahy 13. 6. 2019, přílet 29. 9. 2019).
87. Soud konstatuje, že krátkodobé nucené opuštění ČR nemělo v kontextu pobytové a studijní historie žalobce žádný vliv na závěr o nedostatečném pokroku ve studiu.
88. Není důvodná ani námitka, že žalovaná měla při hodnocení případu žalobce přihlídnout jen k období od konce roku 2019, kdy žalobce nastoupil do bakalářského studijního programu Ekonomika a management na PEF ČZU.
89. Ve vztahu k zjišťování jiné závažné překážky pobytu cizince na území není dle názoru soudu důvod omezovat posouzení rozhodných okolností pouze na dobu bezprostředně předcházející žádosti cizince o prodloužení doby pobytu, naopak, je nutné zjistit okolnosti případu a překážky posoudit k datu rozhodování. V projednávané věci tak žalovaná mohla hodnotit celý průběh studia žalobce na území ČR.
90. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že správní orgány nehodnotily situaci žalobce objektivně a vycházely pouze ze skutečností v neprospěch žalobce. Obě rozhodnutí jsou pečlivá a detailní, správní orgány neopomněly žádné podstatné skutečnosti.
91. Pokud žalobce odkazoval na rozsudek zdejšího soudu ze dne 12. 11. 2024, č. j. 19 A 35/2024-52, šlo skutkově o zcela odlišný případ. Soud konstatoval pochybení správních orgánů, když žádost o prodloužení pobytu zamítly jen na základě skutečnosti, že žalobce pobývá na území pátý rok a studoval 1. ročník, z čehož dovodily nedostatečný pokrok při studiu, aniž by hodnotily další skutkové okolnosti případu, neprovedly navržené důkazy a nepřihlédly k tvrzením žalobce.
92. V projednávaném případě byl případ žalobce posouzen individuálně se zhodnocení všech známých skutečností.
93. Žalobce na území ČR vstoupil v roce 2011 za účelem absolvování intenzivního kurzu přípravy na studium na vysoké škole ve vzdělávací agentuře Student – Cz, s. r. o. v době od 1. 9. 2011 do 30. 6. 2012, následně sice zahájil v akademickém roce 2012/2013 studium bakalářského studijního programu Veřejná správa a regionální rozvoj na PEF ČZU, toto mu však bylo pro nesplnění požadavků 2. ročníku ukončeno, poté se účastnil vzdělávání, které není studiem podle § 64 zákona o pobytu cizinců, a to vzdělávacího kurzu na International Prague University, následně v akademickém roce 2016/2017 započal další bakalářské studium na PEF ČZU, v programu Podnikání a administrativa, toto mu bylo ukončeno pro nesplnění požadavků v 2. ročníku, poté v akademickém roce 2019/2020 zahájil další bakalářské studium na PEF ČZU, v programu Ekonomika a management, tohoto studia zanechal na vlastní žádost (viz sdělení PEF CZU ze dne 20. 3. 2024), přičemž následně zahájil další studium na PEF ČZU, opět v bakalářském studijním programu Ekonomika a management, tedy již počtvrté započal nové studium, aniž by jakékoliv z předchozích studií úspěšně ukončil.
94. Soud souhlasí s žalovanou, že postup žalobce vykazuje znaky samoučelného prodlužování pobytu na území, kdy žalobce si snaží udržet pobytové oprávnění pomocí vzdělávacích

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

aktivit, avšak tyto aktivity již nemají za cíl následné studium akreditovaného studijního programu a získání kvalifikace pro výkon budoucího povolání. Účelem těchto vzdělávacích aktivit je toliko formální naplnění podmínek pro prodloužení platnosti povolení k pobytu, a prodloužení jeho povolení k pobytu tak brání jiná závažná překážka podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.

95. Žalobce zároveň neuvedl v žalobě žádné skutečnosti, které by závěry správních orgánů vyvracely, či zpochybnil. Soud tak shledal hodnocení správních orgánů dostatečným pro závěr, že dalšímu prodloužení povolení k pobytu žalobce na území brání jiná závažná překážka. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
96. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. května 2025

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.